

Lovforslag nr. L 195. Fremsat den 12. marts 1985 af Dohrmann (FP), Ove Jensen (FP), Pia Kjærsgaard (FP) og Poulsgaard (FP)

Forslag

til

Lov om privatfinansieret fast Storebæltsforbindelse

§ 1. Private, der uden indblanding af offentlige midler eller offentlige garantier ønsker at opføre en fast forbindelse over eller under Store Bælt, indgiver inden 1. juli 1985 meddelelse herom til ministeren for offentlige arbejder.

§ 2. I december 1985 forelægger ministeren for offentlige arbejder for folketingets udvalg om offentlige arbejder de vilkår og betingelser, der er fremkommet som resultat af ministerens forhandlinger med dem, der måtte ønske at opføre en fast Storebæltsforbindelse.

§ 3. Enhver, der fra statslige eller kommunale organer ønsker at indhente oplysninger, der kan være af betydning for den tekniske udarbejdelse af projekter som nævnt i § 1, kan erholde disse oplysninger ved forlods at indbetale et gebyr, hvis størrelse ikke væsentligt må overstige myndighedernes udgifter ved at fremskaffe de pågældende oplysninger.

§ 4. Lov nr. 414 af 13. juni 1973 om anlæg af en bro over Store Bælt ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget

Det vil afgjort være en stor samfundsøkonomisk gevinst den dag, da der er en fast forbindelse over eller under Store Bælt.

Men med de perspektiver, der tegner sig fremover, med enormt statsunderskud og enorme lånoptagelser i udlandet, er det helt klart, at staten ikke i den første menneskealder får mulighed for at finansiere en fast Storebæltsforbindelse. Investeringen er jo ubrugelig, indtil bygningsværket er helt færdigt.

Allerede af den grund må folketinget gøre en indsats for, at vi kan få en privatfinansieret Storebæltsbro eller -tunnel.

Den proceduremæssige fremgangsmåde for at nå dette resultat afstikkes i nærværende lovforslag, som giver folketingets partier mulighed for i foråret 1986 at fremsætte konkret funderede forslag til lov om en privatbygget Storebæltsbro.

Lovforslaget indeholder mindstekravene til, hvad ministeren for offentlige arbejder skal foretage sig.

Det vil selvfølgelig være i lovforslagets ånd, hvis han – uden udgift for statskassen – bistår konsortier m.fl. i endnu videre omfang og også hastebehandler forslag, der måtte indkomme efter 1. juli 1985, sådan at disse forslag kan komme med i overvejelserne.

Fremskridtspartiet anser det for meget vigtigt, at landsdelene bindes sammen. Derfor burde en fast forbindelse over Store Bælt have været etableret for mange år siden.

I dag, hvor statskassen er tom, vil det derfor

være nødvendigt, at private investorer får mulighed for at indgive deres tilbud og krav om for egne midler at opføre en fast forbindelse over Store Bælt.

Ved tidligere initiativer af samme karakter som nærværende forslag fik fremskridtspartiet flere henvendelser fra henholdsvis danske og udenlandske firmaer. Fælles for alle var, at man meget gerne ville deltage i kapløbet om at finansiere og opføre en fast Storebæltsforbindelse.

Interessen er således til stede, og derfor bør folketinget fjerne enhver tvivl, således at der endelig kommer gang i beslutningsprocessen om opførelse af en fast forbindelse over eller under Store Bælt.

De to seneste rapporter – »En fast forbindelse« af P. Nyboe Andersen, Nils Groes og Hans Zeuthen samt »85-rapporten om Store Bælt«, begge fremlagt i februar 1985 – bekræfter, at det samfundsmæssigt vil være en meget stor fordel, når den faste forbindelse er etableret.

At beskæftigelsessituationen for bygningshåndværkere og ufaglærte desværre ikke er i bedring, bør give folketinget yderligere inspiration til at fremme et så meningsfyldt projekt i stedet for blot at udbetale dagpenge eller yde økonomisk støtte til mere eller mindre ufornuftige beskæftigelsesarbejder, der ofte skaber konkurrenceforvriddinger.

Nærværende lovforslag er med visse ændringer en genfremsættelse af et senest i folketingsåret 1982-83 fremsat forslag, se Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 1668, 2377, 10639 og 11445, tillæg A sp. 1269 og tillæg B sp. 1297.